

เรื่องสั้น : ผู้ชายในกางเกงในสีแดง

(ตอนที่ 1)

callingthai.org

จุดเริ่มต้น ของการเดินทาง

ฉันค่อนข้างแน่ใจว่าคุณจะไม่ชอบสิ่งนี้เลย หรืออาจจะไม่ชอบแม้แต่นิดเดียว มันพูดถึงเรื่องต่าง ๆ ที่หลายคนใช้เวลาเป็นปีปีที่ยากจะหลีกเลี่ยง เช่น เรื่องความตาย! ไซ้แล้ว ความตาย การพิพากษา โฟนรกและสวรรค์ (หรือทั้งหมดนี้เป็นเรื่องเพ้อฝัน?) ความหมายของชีวิต และแน่นอนว่าเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือ มีพระเจ้าจริง ๆ หรือเป็นเพียงการหลอกลวง? มันเป็นเรื่องที่คุณพยายามหลีกเลี่ยงไม่คิดถึง แล้วมันเกี่ยวอะไรกับชายใส่กางเกงในสีแดงล่ะ?

ฉันอยากให้คุณมาร่วมเดินทางกับฉันมันไม่ใช่การเดินทางที่ยาวนาน แต่ในระหว่างทางเราจะพบเจอสิ่งที่น่าสนใจและอาจจะน่ากลัว ซึ่งคุณอาจไม่อยากเชื่อ แม้ว่ามันจะมีเหตุผลมาเริ่มการเดินทางและขึ้นพาหนะของเราด้วยการใช้เหตุผลและสามัญสำนึกกัน

ไซ้ ฉันพูดจริง แล้วคุณจะทำอย่างไร? ความจริงแล้ว สิ่งที่คุณจะทำนั้นไม่สำคัญเท่ากับกระบวนการที่คุณใช้และคุณสมบัติที่คุณนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับชายคนนี้ และคำกล่าวอ้างของเขา คุณจะเชื่อเขาโดยไม่คิดและให้เขาเข้าบ้านของคุณเพียงแค่มิ 'ความศรัทธา' หรือ? หรือคุณจะ

จุดเริ่มต้น ของการเดินทาง

คิดเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ด้วยการตั้งคำถามบางคำถามและใช้เหตุผล?

ก่อนที่เราจะไปต่อ ฉันต้องการให้คุณเห็นด้วยกับฉันในสิ่งหนึ่ง มิฉะนั้นการไปต่อจะไม่มีประโยชน์ เราต้องเห็นพ้องกันว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นั้นเป็นจริง และคุณ ฉัน และทุก ๆ สิ่งรอบตัวเรานั้นมีอยู่จริงและไม่ได้เป็นผลผลิตจากโลกจำลองโดยคอมพิวเตอร์หรือความฝันที่คุณบังเอิญเจอ ฉันรู้ว่าฉันไม่สามารถพิสูจน์สิ่งนี้ได้จริงๆ และมันเป็นไปได้ที่ทุกสิ่งที่เราเห็นรอบตัวเราอาจเป็นความฝันหรือภาพลวงตา แต่สิ่งนี้จะช่วยเราได้อย่างไร? หากเราคิดอย่างนั้นเราก็จะไม่มีวันเข้าใจสิ่งใด ๆ เลย และแม้ว่าเราจะยอมรับเรื่องนั้นแล้ว เราก็ยังใช้เหตุผลเพื่อพยายามทำความเข้าใจมันและยังคงต้องยอมรับในสิ่งที่เราเห็นว่าเป็นความจริงในบางแง่มุม

สามัญสำนึก

มีบางสิ่งที่เราอาจเรียกว่า "สากลนิยม" เพราะเท่าที่เรารู้ เกือบทุกคนเห็นด้วยกับสิ่งนั้น ในความเป็นจริงแล้ว ความคิดเหล่านี้คือพื้นฐานมาก ๆ จนมันกลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ทำให้เราเป็นมนุษย์ และถ้ามีคนไม่เห็นด้วย เราอาจคิดว่าพวกเขาบ้าไปแล้ว ยกตัวอย่างเช่นข้อความที่ว่า

"ส่วนหนึ่งของสิ่งหนึ่งนั้นน้อยกว่าทุกสิ่งรวมกันทั้งหมด" นี่เป็นตัวอย่างของเป็นแนวคิดสากลว่าเป็นไปไม่ได้แน่ ๆ สิ่งนี้เป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ทุกคน นั่นคือเหตุผลที่เราเรียกมันว่า "สามัญสำนึก" มันชัดเจนมากจนไม่จำเป็นต้องอธิบายอีกต่อนี้คุณเห็นด้วยกับฉันแล้วหรือยัง? และนี่คืออีกตัวอย่างหนึ่ง นั่นคือ "ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเองจากสิ่งที่ไม่มีอะไรเลย" และ "ระเบียบไม่ได้เกิดขึ้นเองจากความวุ่นวาย"

ในประสบการณ์ทั้งหมดของมนุษย์เรามีอะไรบ้างที่ทำให้เราเชื่อว่าสิ่งที่ไม่มีอะไรเลยจะสร้างบางสิ่งขึ้นมาได้หรือว่าระเบียบจะเกิดขึ้นได้เองจากความวุ่นวาย ?

ถูกต้องแล้ว ! ไม่มีเลย ในความเป็นจริง สิ่งที่เราประสบพบเจออย่างสม่ำเสมอก็คือ เมื่อมีระเบียบ รูปแบบ และระบบบางอย่าง

สามัญสำนึก

บางสิ่งได้บังคับให้เกิดระเบียบรูปแบบและระบบเหล่านั้นยิ่งระบบซับซ้อนมากขึ้นรูปแบบมีหน้าที่มากขึ้นระดับของสติปัญญาและความสามารถของผู้ที่อยู่เบื้องหลังนั้นก็ยิ่งสูงขึ้น

ดังนั้น นี่คือความจริงสองสิ่งที่เราสามารถใช้เพื่อทำความเข้าใจกับโลกจักรวาลและชีวิตประสบการณ์สากลของมนุษย์บอกเราว่าเมื่อเราพบว่าสิ่งต่าง ๆ ทำงานตามระบบ กฎเกณฑ์ และรูปแบบบางอย่างนั้นหมายความว่ามีความบางสิ่งสร้างระบบกฎเกณฑ์และรูปแบบเหล่านั้นขึ้นมา

ลองยกตัวอย่างสิ่งที่คนส่วนใหญ่มีและใช้งานเป็นประจำ เช่น โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์มือถือของคุณประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานบางอย่างเช่นพลาสติกแก้วซิลิคอนสำหรับชิปประมวลผลและโลหะมีค่าพลาสติกทำมาจากน้ำมันและแก้วกับซิลิคอนทำมาจากทรายดังนั้นสิ่งที่คุณถืออยู่ในมือก็คือน้ำมันและทราย

ตอนนี้ถ้าฉันบอกคุณว่าฉันกำลังเดินอยู่ในทะเลทรายในประเทศตะวันออกกลาง (ซึ่งมีน้ำมันและทรายอยู่มาก) แล้วฉันก็หยิบโทรศัพท์มือถือที่ฉันเจอวางอยู่ตรงนั้น... เพราะเป็นผลผลิตของธรรมชาติที่เกิดเหตุการณ์สุ่ม ๆ ขึ้นมาหลายพันล้านปี? ลมพัดแดดออกฝนตกฟ้าฟ้าน้ำมันเดือดอูฐเหยียบและหลังจากหลายล้านล้านปี โทรศัพท์มือถือก็สร้างตัวเองขึ้นมาและฉันก็หยิบมันขึ้นมา กดปุ่มโทรหา... "สวัสดีครับแม่ !"

สามัญสำนึก

มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่สิ่งนี้จะสร้างตัวเองขึ้นมาแบบสุ่ม ๆ ด้วยกระบวนการทางธรรมชาติ? อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าความเป็นไปได้นี้จะห่างไกลเพียงใด ส่วนใหญ่เรามักจะไม่ยอมรับว่านี่เป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผล

แล้วทำไมเราถึงยอมรับคำอธิบายแบบนี้สำหรับจักรวาลและทุกสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตในจักรวาลล่ะ ?

ทฤษฎี วิวัฒนาการ

แม้ว่าเราจะยอมรับวิวัฒนาการเป็นกระบวนการแต่แนวคิดที่ว่าชีวิตวิวัฒนาการขึ้นมาเป็นเพียงเหตุการณ์สุ่มนั้นเป็นการยากที่จะถูกยอมรับให้เป็นคำอธิบายที่สมเหตุสมผล แม้แต่เซลล์มนุษย์ที่พื้นฐานที่สุดก็ยังซับซ้อนกว่าโทรศัพท์มือถือมาก ! อย่างน้อยทฤษฎีวิวัฒนาการพยายามที่จะให้คำอธิบายว่าเหตุการณ์นี้อาจเกิดขึ้นได้อย่างไร แต่แนวคิดที่ว่าจักรวาลเป็นผลผลิตของเหตุการณ์แบบสุ่ม ๆ ขึ้นมานั้นกลับไม่มีคำอธิบายที่เทียบเคียงได้ และกฎเกณฑ์ ระบบ และรูปแบบที่กำหนดจักรวาลจริง ๆ แล้วซับซ้อนกว่ากฎเกณฑ์ที่ควบคุมชีวิตทางชีวภาพมาก !

ลองยกตัวอย่างโลกและระบบสุริยะของเรา โลกหมุนรอบตัวเองทุก ๆ 24 ชั่วโมง ลองจินตนาการดูว่าถ้าโลกหมุนช้ามากวันหรือคืนหนึ่งอาจยาวนาน 30 หรือ 40 ปีแทนที่จะเป็น 24 ชั่วโมง พื้นผิวโลกด้านหนึ่งจะได้รับแสงแดดเป็นเวลานานและอีกด้านหนึ่งจะอยู่ในความมืด ดังนั้นพื้นผิวโลกจะทั้งร้อนจัดและเย็นจัด หรือ

ทฤษฎี วิวัฒนาการ

ถ้าเราอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์หรือไกลจากดวงอาทิตย์เพียงเล็กน้อย (ในแง่ของจักรวาล) โลกจะร้อนเกินไปหรือเย็นเกินไป หรือถ้าองค์ประกอบของก๊าซในบรรยากาศไม่ใช่การผสมผสานที่ถูกต้องของออกซิเจน คาร์บอนไดออกไซด์ และไนโตรเจน หรือถ้าไม่มีชั้นโอโซนที่กรองผลกระทบที่เป็นอันตรายของรังสีจากดวงอาทิตย์ เราก็คงเห็นว่าที่ชีวิตจะดำรงอยู่ได้นี้จะอยู่อย่างไรหากไม่มีเงื่อนไขที่เหมาะสมเหล่านี้

ทฤษฎีบิกแบง

เมื่อเราดูทฤษฎีบิกแบงที่อธิบายถึงจุดเริ่มต้นของจักรวาล หนึ่งในคำถามที่ยุติธรรมที่จะตั้งคำถามคือ "ตั้งแต่เมื่อไหร่ที่การระเบิดสร้างระบบที่ซับซ้อนและสมดุล รวมถึงจุดเริ่มต้นของสิ่งมีชีวิตที่ซับซ้อน?" อย่างไรก็ตาม บางคนอาจจะตอบว่า ก็จักรวาลและบิกแบงเกิดขึ้นไง ! นี่อาจจะเป็นการตอบที่ง่ายเกินไป แต่ก็มีความจริงที่ต้องยอมรับว่า วิทยาศาสตร์ก็ชี้ให้เห็นว่ากฎเกณฑ์ที่ควบคุมจักรวาลนั้นมีความละเอียดอ่อนอย่างยิ่งจนชีวิตไม่สามารถดำรงอยู่ได้หากไม่มีการปรับแต่งอย่างละเอียดขนาดนี้

ลองพิจารณาเรื่องความแข็งแรงของแรงโน้มถ่วงหลังจากที่เกิดบิกแบงเมื่อหลายพันล้านปีก่อนสสารในจักรวาลก็กระจัดกระจายว่อน ไม่มีดาวเคราะห์ดาราจักรหรือดวงดาวมีเพียงอะตอมลอยอยู่ในความว่างเปล่าของอวกาศ เมื่อจักรวาลเริ่มขยายตัว แรงโน้มถ่วงค่อยๆ ดึงอะตอมเข้าหากัน รวมตัวเป็นกลุ่มซึ่งในที่สุดก็กลายเป็นดาวและดาราจักร สิ่งสำคัญคือแรงโน้มถ่วงต้องมีความแข็งแรงพอดีถ้าแรงโน้มถ่วงอ่อนกว่านี้อะตอมจะกระจัดกระจายไปจนไม่สามารถรวมตัวกันเป็นดาราจักรดวงดาวและดาวเคราะห์ได้เลยถ้าแรงโน้มถ่วงแรงกว่านี้อะตอมจะถูกดึงเข้าหา

ทฤษฎีบิกแบง

กันจนกลายเป็นมวลเดียว และบิกแบงจะกลายเป็นบิกครันช์ แทนความแข็งแรงของแรงโน้มถ่วงต้องพอดีเพื่อให้เกิดการก่อตัวของดวงดาว คำถามคือ แล้วอะไรคือ "พอดี" ละ?

และยังไม่หมดแค่นั้น ! ลองมองใกล้ ๆ เกี่ยวกับอัตราการขยายตัวของจักรวาลหลังจากบิกแบง หากอัตราการขยายตัวเร็วกว่านี้และจักรวาลในช่วงแรกขยายตัวเร็วกว่านี้สสารในจักรวาลจะกระจายตัวไปอย่างมากจนแรงโน้มถ่วงไม่สามารถรวมตัวเป็นดาวและดาราจักรได้ หากอัตราการขยายตัวช้าลงแรงโน้มถ่วงจะเอาชนะการขยายตัวและดึงสสารทั้งหมดกลับเข้าไปในหลุมดำ หากอัตราการขยายตัวหนึ่งวินาทีหลังบิกแบงช้าลงแม้เพียงหนึ่งในหนึ่งแสนล้านส่วนจักรวาลจะยุบตัวลงก่อนที่จะถึงขนาดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ! จริง ๆ แล้ว อัตราการขยายอย่างตัวพอดีเพื่อให้ดวงดาวดำรงอยู่ในจักรวาล

ยังจำโทรศัพท์มือถือของเราในทะเลทรายได้ไหม ? การคิดว่จักรวาลและสิ่งมีชีวิตเป็นผลมาจากการออกแบบด้วยความตั้งใจและสติปัญญานั้นเป็นข้อสรุปที่ไม่สมเหตุสมผลหรือ? ท้ายที่สุดแล้ว เรามีทางเลือกอะไรอีกบ้าง ?

ทุกๆ สิ่งเกิดขึ้นจากความว่างเปล่าได้จริงๆ หรือ? และถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ทำไมไม่ใช้หลักการนี้กับทุกอย่างในชีวิตด้วยละ ?

ทฤษฎีบิกแบง

บางทีอยู่ดีดีชายใส่กางเกงในสีแดงก็อาจจะปรากฏตัวขึ้นมา
อย่างนั้น! อยู่ดีดีชายใส่กางเกงในสีอาจจะสร้างตัวเองขึ้นมา
เป็นไปได้หรือไม่? ฉันทัดก็ฉันทัน เราสามารถกล่าวได้ว่า
คุณสมบัติการออกแบบและระบบแก่อกลุ่มดาวและกาแลคซี
ที่เราเรียกว่าจักรวาลนั้นเราเชื่อว่าต้องมีผู้ที่มีสติปัญญาและ
ความตั้งใจในการสรรค์สร้างมันขึ้นมาใช่ไหม? ดังนั้นหาก
สามัญสำนึกและเหตุผลชี้ไปที่การมีอยู่ของการออกแบบและ
ผู้ออกแบบที่มีสติปัญญาและความตั้งใจแล้วเราจะสรุปอะไร
อีกได้บ้างจากการใช้เหตุผลเหล่านี้? ข้อสรุปหนึ่งที่จะ
ใช้ได้ก็คือ ลักษณะของแหล่งที่มาของสติปัญญาและความ
ตั้งใจนี้ต้องมีลักษณะแตกต่างจากจักรวาลที่มันสร้างขึ้น

นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมเราต้องเชื่อในพระเจ้าหนึ่งเดียวที่เป็น
นิรันดร์และพึ่งตนเองได้อย่างมีเหตุผล

สามัญสำนึกและเหตุผลนำไปสู่ข้อสรุปที่ง่ายตายหรืออาจจะ
เป็นข้อสรุปที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ว่า จักรวาลถูกสร้างขึ้นโดยผู้
มีอำนาจที่อยู่นอกเหนือจากสิ่งที่เราารู้จัก

คำถามที่ยัง ไม่ได้รับคำ ตอบ

หากมีผู้สร้างสรรค์โลกแล้วทำไมถึงมีความทุกข์ทรมานในโลกนี้
ล่ะ ?

หากโลกนี้มีผู้สร้าง แล้วทำไมผู้สร้างนี้ปล่อยให้สิ่งเลวร้ายเกิด
ขึ้น ?

จุดประสงค์ของชีวิตคืออะไร ?

เราทำไมถึงอยู่ที่นี่ และทั้งหมดนี้มีไว้เพื่ออะไร และเราจะไป
ที่ไหน ?

มีชีวิตหลังความตายไหม ?

มีวิธีที่จะรู้จักผู้สร้างนี้มากขึ้นไหม ?

การคาดหวังว่าผู้ที่สร้างจักรวาลนี้จะให้คำแนะนำในเรื่องดังกล่าว
นั้น ไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจหรือน่าตื่นเต้นอะไร เนื่องจากผู้
สร้างได้จัดหาวิธีการตอบสนองความต้องการทุกอย่างที่เรามีทั้ง
ทางกายและทางใจเรารู้สึกหิวและต้องการสารอาหารเพื่อยังชีพ
และวิธีการจัดหาสารอาหารเหล่านั้นก็มีอยู่แล้ว เรากระหายน้ำ
และมีเครื่องดื่มให้ดื่มเราต้องการเสื้อผ้าและมีวิธีการปกป้องตัว
เองจากสภาพแวดล้อม และอื่น ๆ เรายังต้องการความสัมพันธ์
ความรัก และการสนับสนุน และเรามีพ่อแม่และครอบครัวและ
อาศัยอยู่ในสังคมที่ตอบสนองความต้องการเหล่านั้นดังนั้นจึงสม
เหตุสมผลที่ผู้ที่จัดหาวิธีการสนองความต้องการทั้งหมดเหล่านี้จะต้อง
ให้คำตอบสำหรับประเด็นที่ลึกซึ้งเร่งด่วนและสำคัญเหล่านี้ด้วย

คำถามที่ยัง ไม่ได้รับคำ ตอบ

ในความเป็นจริงแล้ว ในบางแง่มุม คำถามที่ลึกซึ้งกว่านั้นยิ่งมีความสำคัญมากกว่าประเด็นทางกายภาพและอารมณ์ เนื่องจากคำถามเหล่านี้กำหนดเหตุผลที่เรามีอยู่เมื่อผู้คนไม่มีทิศทาง จุดประสงค์ที่ชัดเจน และไม่มีความเชื่อถือในชีวิตทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและสังคมแล้ว พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่ไม่พึงพอใจ สับสน ไร้ทิศทางในการดำเนินชีวิตและไม่มีความสุข ดังนั้นความต้องการที่จะรู้มากกว่าเรามาทำไม เราจะไปที่ไหนและทั้งหมดนี้มีไว้เพื่ออะไรนั้นจึงมีความสำคัญต่อเราพอ ๆ กับอาหาร เครื่องดื่ม และเรื่องเพศ !

เหตุผลอาจ
ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุด
ในการค้นหา
คำตอบ

อาจมีคำตอบที่เป็นไปได้มากมายสำหรับคำถามเหล่านี้และการพิจารณาความคิดมากมายที่มาจากจิตใจของมนุษย์ ดูเหมือนว่าเหตุผลอย่างเดียวอาจไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดในการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่น่าสับสนเหล่านี้ เพราะสิ่งที่เราต้องการไม่ใช่แค่ 'คำตอบ' เฉย ๆ แต่เราต้องการ 'คำตอบที่ถูกต้อง' ปัญหาคือว่าเราจะใช้เหตุผลอย่างเดียวก็ไม่เพียงพอ

ตัวอย่างเช่นลองนึกภาพว่ามีคนพาคุณไปยังอาคารแปลกๆแห่งหนึ่ง คุณยืนอยู่ที่ประตูหน้าที่ปิดสนิท และคนนั้นถามคุณว่า "มีอะไรอยู่หลังประตูในอาคารนั้น?"

คุณจะได้รู้ได้มากน้อยแค่ไหน ?

คุณอาจเดาได้บางอย่าง เช่น อาจมีโต๊ะ เก้าอี้ ไฟ และก๊อกน้ำ ...แต่คุณอาจเดาผิดหลังประตูอาจจะว่างเปล่าหรือมีอะไรเต็มไปหมดแล้วคุณจะได้รู้อย่างไร คุณจะมั่นใจได้อย่างไรว่ามีอะไรอยู่หลังประตูนั้น ?

แน่นอนคุณสามารถเข้าไปดูด้วยตาของคุณเองได้แต่ถ้าหากว่าเป็นไปไม่ได้ล่ะ ?

แล้วคุณจะได้รู้อย่างไรว่าอะไรอยู่ข้างใน ?

เหตุผลอาจ ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุด ในการค้นหา คำตอบ

วิธีหนึ่งคือมีคนที่เคยเข้าไปกลับมาบอกคุณ แต่คำถามคือ ฉันจะเชื่อใจคนนั้นได้อย่างไร ?

ฉันจะมั่นใจได้อย่างไรว่าพวกเขาพูดความจริง ?

อะไรจุดประสงค์ของการมีชีวิต ทำไมเราถึงมีความทุกข์
ทรมาน มีชีวิตหลังความตายไหม ... คำถามเหล่านี้เหมือนกับ
คำถามข้างต้นที่ว่า มีอะไรอยู่หลังประตู ?

เพราะมันถูกซ่อนอยู่ และมองไม่เห็น ดังนั้น 'เหตุผล' เพียง
อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะหาคำตอบที่แน่ชัดได้และไม่มีเหตุผล
ที่จะเชื่อในลางสังหรณ์ หรือเพียงแค่ 'รู้สึกกว่า' จะทำได้ดีกว่านี้
เราสามารถได้รับความแน่นอนบางประการได้ก็ต่อเมื่อมีคน
ที่เรามีเหตุผลดีพอที่จะเชื่อถือบอกเราแน่นอนว่าเรายังคงต้องการ
เหตุผลเพียงแต่ว่ามันไม่ค่อยได้ผลดีนักที่นี้ในฐานะแหล่งความ
รู้โดยตรงเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้เรายังคงต้องใช้เหตุผลในการคิด
หาว่าใครที่เราควรไว้วางใจ

ทำไมฉันควร
เชื่อหรือปฏิเสธ
คำกล่าวอ้างของ
เขา ?

เรากลับมาที่ชายสวมกางเกงสีแดงอีกครั้ง! ทำไมฉันควรเชื่อหรือปฏิเสธคำกล่าวอ้างของเขา ?

ศาสนาโดยทั่วไปกำลังอ้างสิทธิ์พิเศษ ศาสนาอ้างว่าพวกเขามีข้อความจากพระผู้สร้างและบ่อยครั้งที่ข้อความนั้นถูกกล่าวว่าเป็นข้อความที่เป็นเอกสิทธิ์เฉพาะสำหรับศาสนานั้นดังนั้นจึงกลายเป็นเรื่องของ: 'ของฉันถูกต้องและของคนอื่นผิด!' ไม่ใช่คำกล่าวอ้างนี้ในตัวเองจะเป็นปัญหาจากมุมมองของเหตุผลท้ายที่สุดแล้ว หากพระผู้สร้างที่ชาญฉลาดนี้ตัดสินใจที่จะส่งข้อความถึงเราแล้ว ข้อความนั้นก็ควรจะสอดคล้องกัน และเนื่องจากศาสนาต่าง ๆ ทำการอ้างกรรมสิทธิ์ที่ขัดแย้งกันจึงไม่ถูกต้องทั้งหมด! ไม่ปัญหาในที่นี้คือการตัดสินใจว่าคำใด หากมีคำใดคำหนึ่งถูกต้อง แทนที่จะเป็นคนหนึ่งคนที่อ้างว่าพวกเขามาอ่านมิเตอร์ไฟฟ้าก็มีถึงเจ็ดคน !

ทุกอย่างยังไม่สูญหายคุณเห็นไหมว่าเมื่อดูผู้คนทั้งหมดที่มารวมตัวกันที่หน้าประตูของคุณ โดยใช้กระบวนการให้เหตุผลเดียวกัน มีบางสิ่งที่คุณสามารถเลือกใช้ได้อย่างง่ายดายว่าใครคือผู้ที่มีสิทธิ์อ่านมิเตอร์ไฟฟ้าตัวอย่างเช่นเขาอาจมีบัตรประจำตัวและเครื่องแบบที่มีชื่อการไฟฟ้าที่คุณจ่ายบิลให้และอาจจะมียุทธในการ

ทำไมฉันควร เชื่อหรือปฏิเสธ คำกล่าวอ้างของ เขา ?

อ่านมิเตอร์ไฟฟ้าด้วยในทำนองเดียวกันมีสัญลักษณ์บางอย่างที่เราสามารถใช้เพื่อแยกแยะศาสนาที่แท้จริงออกจากศาสนาเทียมได้

เนื่องจากเป็นปัญหาที่เต็มไปด้วยอารมณ์อาจคุ้มค่าที่จะใช้เวลาไตร่ตรองถึงการทดสอบที่ไม่เหมาะสมที่เราบางครั้งอาจใช้ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่คล้ายกับ:

'คนไหนที่คุณเหมือนฉันและมาจากเชื้อชาติของฉัน?'

คุณจะใช้เหตุผลนี้ในการเลือกและตัดสินใจว่าใครเข้ามาในบ้านของคุณเพื่ออ่านมิเตอร์หรือไม่ ?

เพราะท้ายที่สุดแล้วมีอาชญากรอยู่ทุกเชื้อชาติและสีผิวเช่นเดียวกับคนอ่านมิเตอร์ไฟฟ้า 'ฉันรู้สึกว่ใครเป็นเจ้าของที่จริงแล้วฉันจะเชื่อมั่นมากพอให้มันเป็นจริง' ไม่! ฉันไม่คิดอย่างนั้น

แล้วคนที่เสนอข้อเสนอที่ดีมาก เช่น

“ถ้าคุณเชื่อในตัวฉันในฐานะผู้อ่านมิเตอร์ไฟฟ้า คุณสามารถใช้ไฟฟ้าฟรีตลอดไป!” น่าดึงดูด แต่ไม่น่าจะเป็นไปได้ !

หรือบางทีอาจเลือกคนที่ดูเหมือนคนที่เคยมาหาประตูบ้านพ่อแม่ของคุณบ่อยๆ

(แม้ว่าพวกเขาจะไม่เคยใช้ไฟฟ้าก็ตาม...อืม!)

ฉันรู้คนไหนที่คุณฉลาดที่สุดและมีเงินมากที่สุด? คิดว่าไม่! ประเด็นตรงนี้คือเมื่อพูดถึงเรื่องศาสนาคุณต้องละทิ้งความคิดบางอย่าง ตัวอย่างเช่นการตามความเชื่อของบรรพบุรุษของคุณเพียงเพราะดูเหมือนคุ้นเคย หรือเพราะคุณรักพวกเขามากจนไม่สามารถ

ทำไมฉันควร
เชื่อหรือปฏิเสธ
คำกล่าวอ้างของ
เขา ?

จินตนาการได้ว่าพวกเขาจะผิด! ฉันมั่นใจว่าพวกคุณทุกคนมี
บางสิ่งบางอย่างถ้าไม่ใช่หลายอย่างที่แตกต่างจากพ่อแม่ของ
คุณ ดังนั้นพวกเขาจะผิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไรและ
ไม่ผิดเกี่ยวกับศาสนา?

ไม่มีเหตุผลใดที่น่าเชื่อถือที่จะถือว่าความเชื่อของบรรพบุรุษของคุณคือความจริง

ไม่มีเหตุผลใดที่น่าเชื่อถือที่จะถือว่าความเชื่อของบรรพบุรุษของคุณคือความจริงและนอกจากนี้ยังไม่มีเหตุผลที่สมเหตุสมผลเพียงแค่ว่า 'เชื่อ' และกระโดดเข้าสู่ความศรัทธาโดยไม่มี การพิสูจน์เหตุผลที่สมเหตุสมผล และ

"การใช้เหตุผลแบบไหนที่ทำให้คุณสรุปได้ว่าศาสนาที่แท้จริงควรทำให้คุณร่ำรวย หรือเพียงแค่เชื่อในบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คุณก็จะได้ชีวิตนิรันดร์?" แน่นอน เหตุผลหนึ่งที่ชื่นชอบในการพิสูจน์ทางเลือกของศาสนา คือมีคนเริ่มติดตามศาสนาที่มันเปลี่ยนชีวิตของพวกเขาและพวกเขามีความสุข! นี่เป็นเหตุผลบางอย่างเนื่องจากมีเหตุผลบางอย่างที่ดีที่จะเชื่อว่ามันคือสิ่งที่ศาสนาที่แท้จริงควรทำ แต่ปัญหาคือคนอื่นๆ ก็กล่าวอ้างเช่นเดียวกันเกี่ยวกับประสบการณ์ทางศาสนาที่แตกต่างกันของพวกเขา ดูเหมือนว่าเราถูกสร้างมาให้มีศาสนา มันเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของเรา หากเราไม่ปฏิบัติตามศาสนาใดศาสนาหนึ่ง เราจะประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่อย่างรวดเร็ว! ดังนั้นศาสนาบางศาสนาจะทำให้เรามีความสุขมากกว่าไม่มี

ไม่มีเหตุผลใดที่น่าเชื่อ
ถือที่จะถือว่าคุณเชื่อ
ของบรรพบุรุษของคุณ
คือความจริง

ดังนั้นการอ้างว่าศาสนาของคุณเป็นความจริงเพราะมันเปลี่ยนชีวิตคุณจึงไม่สามารถเอามาเป็นเกณฑ์ที่วัดได้เพราะศาสนาอื่นๆก็เปลี่ยนชีวิตผู้คนได้เช่นกันอันที่จริงแม้แต่คนที่ตัดสินใจเชื่อว่าไม่มีผู้สร้างเลยก็อาจจะพูดเหมือนกันว่าเขาเคยปฏิบัติตามศาสนาหนึ่งและตอนนี้พวกเขาไม่ได้ทำแล้วและพวกเขามีความสุขและมีอิสระมากขึ้น! ตามสัจพจน์ที่ว่าอะไรที่ดีต่อห่านก็ดีต่อห่านเช่นกันถ้ามันเป็นความจริงสำหรับคนๆหนึ่งมันก็ต้องเป็นความจริงสำหรับอีกคนเช่นกันดังนั้นทั้งหมดนี้เป็นเพียงการอ้างสิทธิ์ การอ้างสิทธิ์ต้องได้รับการพิสูจน์

ดังนั้นศาสนาที่แท้จริง (หากมีอยู่จริง!) ควรมีบัตรประจำตัวบางอย่าง ควรมีเครื่องหมายบางอย่างที่เราสามารถใช้ในการแยกแยะได้ว่าศาสนานั้นมาจากผู้สร้าง

ดังนั้นเราสามารถใช้การทดสอบแบบไหนได้บ้าง?

การทดสอบแรกและอาจจะดีที่สุดและน่าเชื่อถือที่สุดคือการทดสอบที่จะทำให้เราเหลือตัวเลือกเพียงไม่กี่ตัว

มันบอกอะไรเกี่ยวกับผู้สร้าง?

ศาสนาไดสอนว่ามีผู้สร้างหนึ่งเดียวที่มีลักษณะแตกต่างจากการสร้าง: ผู้สร้างหนึ่งเดียวที่เป็นนิรันดร์ที่พึ่งพาตนเองได้และเป็นผู้ทรงสูงสุด?

ฉันไม่ต้องการที่จะวิจารณ์และเยาะเย้ยศาสนาต่าง ๆ ในที่นี้ เพราะทุกศาสนาสอนและส่งเสริมศีลธรรมและค่านิยมที่เหมือนกัน พวกเขาทั้งหมดมีจุดแข็งและจุดอ่อนต่างๆกัน จุดประสงค์ไม่ใช่เพื่อวิจารณ์แต่เพื่อที่จะตรวจสอบพวกเขาในเกณฑ์ที่ง่ายและเข้าใจได้ทั่วไป

สมมติว่าเรามีผู้เข้าแข่งขันสามคน: ยูดาเยศนาของอาซาร์ห์และอิสลามคริสเตียนอาจอ้างว่าพวกเขามีสิทธิ์ที่จะรวมอยู่ในหมวดหมู่นี้ แต่จากตำแหน่งของความเชื่อของคริสเตียนตามปกติ ศาสนาคริสต์ต้องเข้าร่วมกับศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดในการประนีประนอมและบิดเบือนแนวคิดของผู้สร้างหนึ่งเดียวไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

คำถามที่ยัง ไม่ได้รับคำ ตอบ

ตัวอย่างเช่นศาสนาฮินดูมีแนวคิดเรื่องพระเจ้าหลายองค์ซึ่งเป็นแนวคิดที่ทกอย่างคือพระเจ้า จักรวาล โลก ดวงจันทร์ ดาวอังคาร ต้นไม้ สัตว์ และเรา ล้วนแต่เป็นพระเจ้า

เราจะเข้าใจและอธิบายการกล่าวอ้างดังกล่าวอย่างมีเหตุผลได้อย่างไร ?

ถ้าเราหมายถึง 'พระเจ้า' โดยผู้สร้าง แสดงว่ากำลังพูดว่าการสร้างสร้างตัวเอง และการสร้างคือผู้สร้าง สิ่งนี้อธิบายการจัดระเบียบของจักรวาลที่มีขอบเขตจำกัดอย่างไรและมีหลักฐานที่มีเหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้างเช่นนั้นหรือไม่ ?

นี่เป็นเรื่องที่เหมือนกับการบอกว่าจักรวาลสร้างตัวเอง แต่ถ้าไม่มีอยู่ตั้งแต่แรกมันจะสร้างตัวเองได้อย่างไร?

นอกจากนี้เราไม่ได้ให้จักรวาลมีความสามารถในการจัดระเบียบและระบบนั้นไม่ใช่คุณสมบัติหรือคุณลักษณะของมันจักรวาลประกอบด้วยดวงดาวและกาแล็กซีและพวกมันเองก็ต้องการผู้สร้างเนื่องจากพวกมันต้องการผู้จัดระเบียบเป็นรายบุคคลพวกมันจึงต้องการสิ่งนั้นเป็นกลุ่มด้วย! กลุ่มของสิ่งที่ต้องการไม่ได้กลายเป็นฟิงฟาดตนเองได้ประเทศที่เต็มไปด้วยคนหิวโหยไม่มีแนวโน้มที่จะเลี้ยงตัวเองได้มากไปกว่าคนหิวโหยคนเดียว!

ศาสนาคริสต์ก็มีปัญหาคล้ายกันแน่นอนว่าคริสเตียนจำนวนมากจะเสนอข้อโต้แย้งเดียวกันสำหรับการมีอยู่ของผู้สร้างเหมือนที่เราเคยเสนอไปแล้วแต่หลังจากนั้นพวกเขาจะบอกว่าพระเยซูซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีชีวิตจำกัดและเป็นพระเจ้าปัญหานี้ชัดเจนมาก

คำถามที่ยัง ไม่ได้รับคำ ตอบ

อะไรที่เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงได้แต่อยู่ด้วยกันพร้อม ๆ กัน ?

ข้อจำกัดแต่ก็เป็นสิ่งไม่มีขีดจำกัดได้พร้อม ๆ กัน?

แล้วอะไรที่เป็นพึ่งตนเองได้ก็สามารถต้องการได้พร้อมๆกัน?

แล้วอะไรที่เป็นนิรันดร์ก็สามารถชั่วคราวได้พร้อมๆ กัน ?

แล้วอะไรที่ธรรมดาก็สามารถเป็นเอกลักษณ์ได้พร้อมๆ กัน?

แล้วอะไรที่เป็นหนึ่งเดียวก็สามารถเป็นหลายๆอย่างได้พร้อมๆ กัน ?

พระเจ้าสามารถ ทำสิ่งชั่วร้าย ได้ไหม?

แน่นอนว่านี่เป็นการกล่าวอ้างเกี่ยวกับพระเจ้า และการกล่าวอ้างเกี่ยวกับพระเจ้า เช่นเดียวกับสิ่งอื่น ๆ ก็ต้องได้รับการพิสูจน์เช่นกัน เป็นคำกล่าวที่เต็มไปด้วยปัญหา ตัวอย่างเช่นมีคนอาจถามว่า "พระเจ้าสามารถหยุดการดำรงอยู่ได้ไหม?" หรือ "พระเจ้าสามารถทำสิ่งชั่วร้ายได้ไหม?"

คำตอบสองอย่างที่พบได้บ่อยที่สุดต่อคำถามเช่นนี้คือ "ไม่พระเจ้าไม่สามารถทำได้" ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่คริสเตียนเคยพูดเกี่ยวกับพระเจ้าสามารถทำทุกอย่างได้ หรือ "ใช่ พระเจ้าสามารถทำได้หากพระองค์ต้องการแต่พระเจ้าไม่เคยทำสิ่งชั่วร้าย เพราะธรรมชาติของพระเจ้าคือความดี"

แล้วทำไมความจริงนี้ถึงเป็นจริงต่อความดีของพระเจ้า แต่ไม่ใช่คุณลักษณะอื่นๆ ของพระองค์?

เหตุผลเดียวกันนี้ใช้ได้กับพระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว เป็นนิรันดร์ และพึ่งตนเองได้ เช่นเดียวกับที่พระเจ้าผู้ดีไม่ทำสิ่งชั่วร้าย พระเจ้าผู้เป็นนิรันดร์และพึ่งตนเองไม่ได้กลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่

พระเจ้าสามารถ ทำสิ่งชั่วร้าย ได้ไหม?

ชั่วคราวและต้องการตั้งนั้นการกล่าวอ้างว่าผู้สร้างกลายเป็นการสร้างและยังคงเป็นผู้สร้างเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้เลยเพราะมันเป็นไปไม่ได้ตามคำจำกัดความและสิ่งนี้ใช้กับศาสนาใดๆ ที่ทำการกล่าวอ้างเช่นนี้เกี่ยวกับผู้สร้างด้วย สิ่งนี้ยังขัดความเชื่อของชาวฮินดูและชาวผีส่วนใหญ่ได้เนื่องจากพวกเขาได้ทำการกล่าวอ้างเกี่ยวกับผู้สร้างที่คล้ายกันกับการกล่าวอ้างเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้น

อะไรคือความหมาย
ของการกล่าวว่
"บุตรของพระเจ้า"
?

คริสเตียนบางคนอาจกล่าวอ้างว่าพวกเขาไม่เห็นว่พระเยซูเป็นพระเจ้า แต่เป็นบุตรของพระเจ้า ปัญหาคือความหมายของการกล่าวว่ "บุตรของพระเจ้า" คืออะไร?

ลูกชายมนุษย์เป็นมนุษย์เช่นเดียวกับพ่อแม่ของเขา ดังนั้นลูกชายของพระเจ้าก็คือพระเจ้าด้วยหรือไม่?

ถ้าเป็นเช่นนั้นเราก็กลับไปทีจุดเริ่มต้นและพบกับปัญหาเดิมอีกครั้ง นอกจากนี้ลูกชายยังเป็นผลผลิตของการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นพระเจ้ามีเพศสัมพันธ์หรือไม่?

เห็นได้ชัดว่สิ่งนี้จะขัดแย้งกับทุกสิ่งที่เราู้จนถึงตอนนี้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ซึ่งไม่เหมือนกับการสร้าง ดังนั้นพระเจ้าอาจรับบุตรชายเป็นบุตรบุญธรรม?

นี่ก็ไม่สมเหตุสมผลเช่นกัน เพราะคุณสมบัตรับบุตรบุญธรรมได้ก็ต่อเมื่อเขาเหมือนคุณ

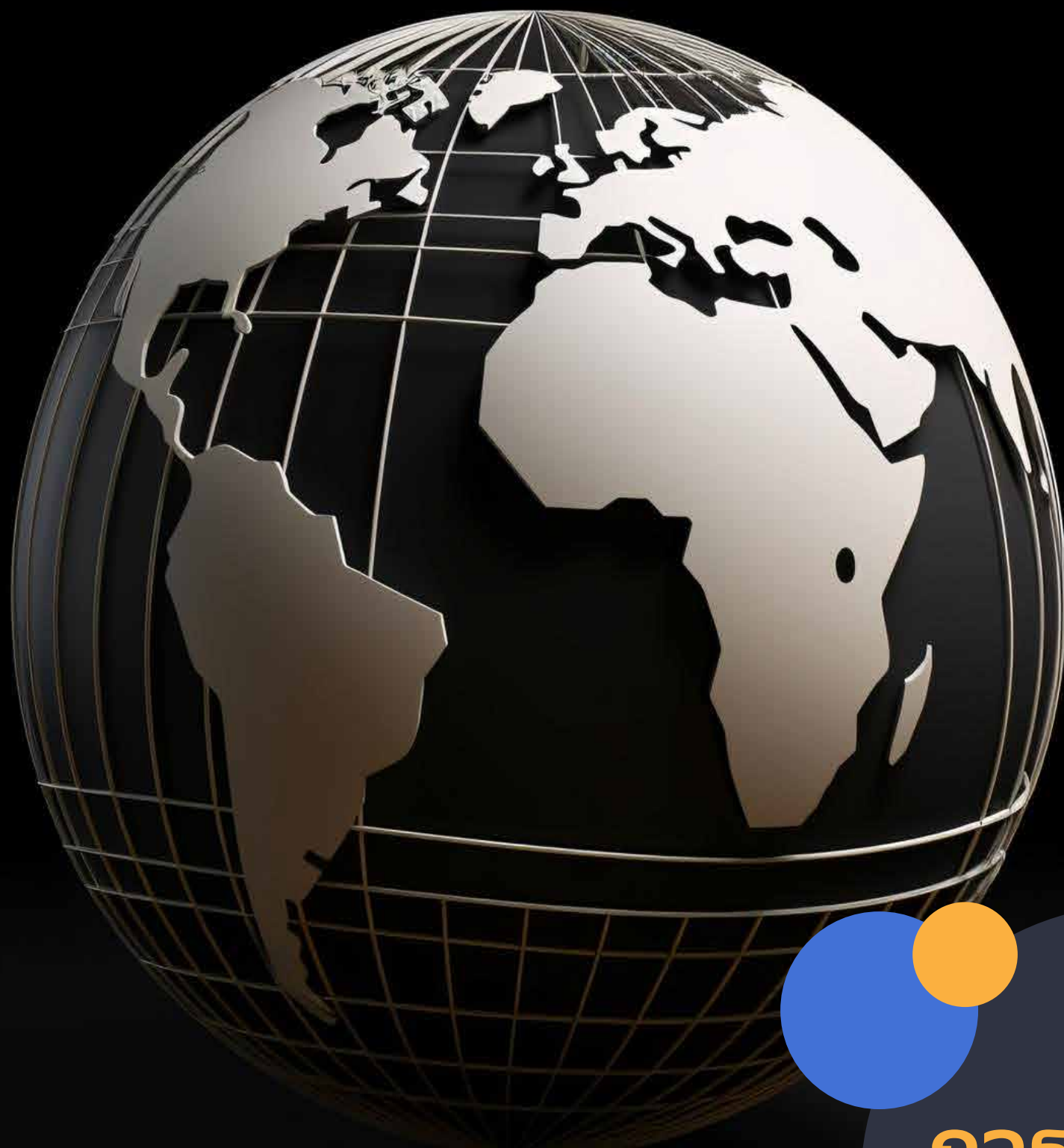
อะไรคือความหมาย
ของการกล่าวว่
"บุตรของพระเจ้า"
?

ตัวอย่างเช่น หากมีคนเลี้ยงปลาทอง และกล่าวว่า "นี่คือลูกชายของฉัน" ไม่มีใครจะถือว่ามันเป็นเรื่องจริงจ้ง คุณอาจจะรักมันเหมือนกับลูกชาย มันอาจจะกินข้าวกับคุณ มีห้องในบ้าน และบางทีคุณอาจจะได้รับเอกสารการรับบุตรบุญธรรม แต่ปลาเป็นปลาและคุณเป็นมนุษย์ สองอย่างนี้ไม่เหมือนกัน และเรารู้ว่าผู้สร้างไม่เหมือนกับสิ่งใด ๆ ในจักรวาล แท้จริงแล้วเรามีความเหมือนกับปลามากกว่าที่เราีความเหมือนกับผู้สร้าง เราเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีขีดจำกัดที่ต้องการ และปลาก็เช่นกัน ในขณะที่ผู้สร้างเป็นนิรันดร์และพึ่งตนเองได้ อันที่จริงผู้สร้างต้องห่างไกลจากการมีบุตร ไม่ว่าจะเป็ในในความหมายทางกายภาพหรือเชิงสัญลักษณ์ ยกเว้นอาจจะเป็ในในความหมายเชิงเปรียบเทียบที่พ่อแม่ของเราหวังใ้แนะนำและเลี้ยงดูเรา และพระเจ้าก็เช่นกัน อย่างไรก็ตามคำนี้จะใช้กับสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแค่มนุษย์เพียงคนเดียว

สำหรับศาสนาพุทธนั้น ประเด็นเรื่องพระเจ้าผู้สร้างไม่ได้มีการพูดถึงเท่าไรนัก สิ่งนี้ทำให้ศาสนาพุทธเป็นเหมือนกับปรัชญา มากกว่าเป็นศาสนา และนั่นมาพร้อมกับปัญหาของตัวเอง นั่นคือคำอธิบายเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชีวิต เหตุผลของความทุกข์ ทรมาน และความไม่รู้ของชีวิตหลังความตาย เป็นเพียงความคิดของมนุษย์ไม่ใช่พระเจ้า สิ่งที่เราต้องการจริง ๆ คือสิ่งที่เป็นที่แน่ชัดและความมั่นใจสามารถมาจากผู้สร้างที่รู้จักสิ่งที่ไม่เห็น ซึ่งเป็นผู้สร้างของสิ่งที่ไม่เห็น ทุกอย่างอื่นเป็นการคาดเดา

อะไรคือความหมาย
ของการกล่าวว่
"บุตรของพระเจ้า"
?

ยังมีศาสนาอื่น ๆ อีกสองสามศาสนาที่อาจกล่าวถึงได้ ศาสนา
ซิกข์คล้ายกับศาสนาพุทธในแง่ที่ว่ามันไม่ได้อ้างว่ามาจาก
แหล่งที่เป็นพระเจ้า อย่างน้อยก็ไม่โดยตรง ผู้ก่อตั้งศาสนา
ซิกข์ กुरु นานัก ได้รวบรวมส่วนที่ดีที่สุดของศาสนาฮินดู
และศาสนาอิสลามตามที่เขาคิดและนำมารวมกันเพื่อสร้าง
แนวทางของเขาเอง นั่นเป็นสิ่งที่หลายคนอาจจะพยายามทำ
เมื่อเผชิญกับทางเลือกมากมาย แต่มีปัญหาทางตรรกะที่ง่าย
ๆ อยู่ตรงนี้ หากเรายอมรับว่ามีการเปิดเผยและข้อความจาก
พระเจ้าผู้สร้างจริง ๆ แล้วเราจะเลือกทั้งคำแนะนำของพระเจ้า
ผู้สร้างและปฏิบัติตามสิ่งอื่น ได้อย่างไรหรือคาดหวังว่าจะผสม
ผสานมันเข้ากับสิ่งอื่น ๆ เว้นแต่เราจะสามารถพิสูจน์ได้
ว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าผู้สร้างต้องการให้เราทำจริง ๆ หรือไม่ ?
เราอาจจะสามารถพิสูจน์ได้จากแนวคิดของศาสนาฮินดู แต่
มันจะยากมากจากมุมมองของศาสนาอิสลามหรือศาสนายู
ดาายเป็นต้น

การทดสอบ ความเป็น สากล

อาจมีการทดสอบอื่น ๆ อีกสองสามแบบที่เราสามารถใช้เพื่อดูว่าบัตรประจำตัวนั้นถูกต้องหรือไม่ หนึ่งในนั้นที่มีความหมายบางอย่างก็คือแนวคิดเรื่องความเป็นสากลความหมายของสิ่งนี้คือข้อความนี้จากพระผู้สร้างควรจะเป็นสำหรับทุกคน

ตราบิตที่มนุษย์มีความสามารถในการใช้เหตุผลในการเข้าใจถึงการมีอยู่ของพระผู้สร้างและสามารถถามคำถามลึกซึ้งและลึกซึ้งเกี่ยวกับชีวิต ความตาย จักรวาลและทุกสิ่งได้ ดูเหมือนว่าไม่สมเหตุสมผลที่พระผู้สร้างจะให้คำแนะนำเพียงกลุ่มมนุษย์หนึ่งกลุ่มและปล่อยให้คนอื่น ๆ ออกไป แน่ใจว่าพระผู้สร้างอาจมีเหตุผลที่ดีมากในการเลือกกลุ่มบุคคลที่เลือกมาเพื่อส่งคำแนะนำและปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้น เช่นเดียวกับที่อาจมีเหตุผลดีๆที่จะเลือกให้ข้อความถึงบุคคลพิเศษหนึ่งคนแทนที่จะพูดคุยกับทุกคนเป็นรายบุคคลแม้ว่าจะจะเป็นเช่นนั้นแต่คำถามที่เกิดขึ้นคือถ้าเราไม่ได้อยู่ในกลุ่มที่เลือกนั้นเราควรจะทำอะไร? จะเกิดอะไรขึ้นกับเรา? ทั้งหมดนี้จึงกลายเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกันแปลกที่พระผู้สร้างที่จัดหาวิธีการให้กับทุกคนเพื่อตอบสนองทุกความต้องการไม่ได้จัดหาวิธีการให้กับสิ่งที่เป็นความต้องการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดทางจิตใจ จิตใจ และจิตวิญญาณ ซึ่งก็คือคำตอบ

สำหรับคำถามใหญ่ ๆ !

นั่นทำให้ศาสนายูดาห์ถูกตัดออกไป ยูดาห์ดีมากถ้าคุณเกิดจากหญิงยิว แต่ถ้าคุณ ไม่ได้เกิดจากหญิงยิวมันก็ไม่ดีนัก แม้ว่าพวกเราหลายคนมักจะคิดว่าในบางทางประเทศ เชื้อชาติ เผ่า เมือง หรือทีมฟุตบอลของเราดีที่สุด

(หรืออย่างน้อยก็จะเป็นสักวันหนึ่ง) แต่ส่วนใหญ่แล้วเราจะพบว่ามันยากที่จะกลืนความคิดที่ว่าถ้าคุณ ไม่เกิดในเชื้อชาติหรือ เผ่าเฉพาะเจาะจง คุณ ไม่มีโอกาสที่จะ ได้เข้าสู่สวรรค์นิรันดร์ เมื่อคุณตาย และคำแนะนำที่ชาญฉลาดจากพระเจ้าผู้สร้างมีไว้ สำหรับพวกเขาเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับคุณ ดังนั้นถึงแม้ว่ามันจะเป็นความจริง พวกเราส่วนใหญ่ก็คงต้องละทิ้งมัน ไปเพราะมัน ไม่เกี่ยวข้องกันอยู่ดี! ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่จะตัดศาสนายูดาห์ออกไป แต่ตอนนี้ไม่ใช่เวลาสำหรับเรื่องนั้น เราจำเป็นต้องหยุดที่นี่ เพื่อหยุดชั่วคราว

ฉันเตือนคุณตั้งแต่ต้นแล้วว่าคุณจะไม่ชอบสิ่งนี้! บางทีฉันควรจะเตือนคุณมากกว่านี้ว่าข้อสรุปของวิธีการให้เหตุผลนี้อาจหมายถึง การขัดแย้งอย่างสิ้นเชิงกับความต้องการและสิ่งที่คุณคิดว่าคุณ ต้องการในชีวิตบางทีฉันควรจะเตือนคุณว่าคุณอาจจะเกลียดความจริงและถ้าคุณเป็นคนประเภทที่คิดว่าชีวิตของคุณปกติดีและฉัน มีทุกอย่างที่ฉันต้องการแล้ว..ดีฉันสามารถเตือนคุณ ได้ว่ามีเหตุผลมากมายว่าทำไมสิ่งต่างๆ อาจจะ ไม่คงอยู่อย่างนั้นนานเกินไป แต่ถ้าคุณเป็นคนประเภทนั้น คุณอาจจะไม่ฟังอยู่ดี ดังนั้นนี่คือ ทั้งหมดที่ฉันมี.

ศ.ก.อ

callingthai.org